

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri S. J. Instructio [!] Poenitentis,
Confessarii, Et Parochi**

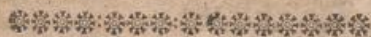
Segneri, Paolo

Augustae Vindelicorum ; Dilingae, 1696

Cap. XVI. De Confessione Generali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52749](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52749)

casu ducere somnos: miserere tandem anima tua. Miserere anima tua placens Deo, Eccli. 30. 24. Mirari solebat S. Thomas Angelicus Doctor, qua ratione homo ulli leihali crimini possit assentiri; sed quantum magis obstupescendum est, qui fiat, ut, si in illud prolapsus fuit, non quā primum remedio aded facili utatur ad resurgendum, quale est sacrae Confessionis Sacramentū, & computrescat ut iumentum in sercore suū Job. 1. 17.

CAPUT XVI.

De Confessione Generali.

Duplex instituet Christus iudicium; unum particulare sub fine vitæ nostræ, in quo primam feret sententiam: Generale alterum die supremo mundi, ubi confirmabit sententiam antè pronuntiatam. In hunc modum procedendam nobis est cum anima nostra. Ac primò quidem particulari Confessione dijudicanda erunt delicta, nunquam antehac in iudicium adducta; deinde Confessione Generali, quæ confirmantur iudicata. Confessio ista quibusdam ex præcepto incumbit, alijs permittitur arbitraria. Necessaria est, quoties invalidæ præcesserunt Confessiones: quod ex duplici capite potest evenire, sive ex parte Sacerdotis, qui casus rarior est; sive ex Poenitentis, idque frequentius contingit. Primò, quando notabilem admisit negligentiam in examinanda propria conscientia. Secundò, si ex verecundia grave aliquod reticuit pec-

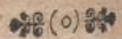
catum, aut ex dubio, essetne ex gravioribus; uti mos est eorum, qui suppressunt silentio quasdam turpitudines, in puerili ætate patratas, tamen recordentur, se ab eo tempore, quo peccarunt, ex pudore remorsum sensisse, nec operatos fuisse malè, nisi in occulto, quod timerent ab alijs conspici & castigari. Argumentum hoc non leve est, veram tunc fuisse malitiam. Tertio. Quando verum peccatorum suorum dolorem non elicit, etsi verbis ea confessus fuerit; quemadmodum accidit ordinariè, cum apud eundem Sacerdotè fit Confessio, qui peccati fuit socius: aut cum studio surdaster eligitur, aut aded modestè doctus, ut ab eo congrua atque sufficiens instructio nequeat expectari. Quarto, quando requisitum defuit propositum non amplius peccandi, deserendi occasiones, restituendi famam, fortunæ, se condonandi offensas: aut quando talia se executurum promittit Confessario verbis, non animo. In his casibus tanta est necessitas faciendi Confessionem generalem ad restaurandum valorem particularium, quanta foret obligatio, si nulla unquam præcessisset alia. Sed missa hac necessitate, optimum & saluberrimum est consilium, universam vitam suscipere, atque lustrare saltem semel per Confessionem generalem, ac dein per certa intervalla temporis, velut post unius anni spatium, vel etiam sæpius, ducto initio à proxima, conscientia suæ rationes trutinando. Fructus hujus operis est, non solum quòd, cum sub unum aspectum statuuntur labe omnes & maculae, major consequatur confusio & erubescencia, fortiori animus compungatur aculeo, magis.

magisque sese deprimendi studio afficiatur; verum etiam quia timor Divinae Justitiae vehementer augetur, cum recentia delicta praeteritis aggesta, veluti in immanem acervum montis instat exerevissent conspiciuntur, ut in veritate cum Esdra cogatur suspirare, *Delicta nostra creverunt usque ad caelum. 1. Esdr. 9. 6.* Deinde quis non videt, absque tali Confessione difficulter obtineri conscientiae tranquillitatem felicitatem sane inestimabilem, relicto alloquin perpetuo remorsu ac dubio, nec sine fundamento, praesertim si crebri lapsus ex defectu debite ad Confessionem dispositionis provenerunt. Quot Confessiones judicantur validae, nec tamen in veritate sunt! Quidam longissimo tempore purgantibus flammis torquebatur, demum spectabilis filio amarum verbum exprobrat, nihil sibi ab eo haecenus quidquam subsidij in poenarum levamentum fuisse submissum. Quid, inquit alter, charissimè genitor? triginta ab obitu tuo fluxere anni, nec mihi dies abijt, quo tui non memor fui, Deum orans, Verum dicit, insert pater, sed oratio tua nihil mihi profuit, vixisti enim haecenus hostis Dei, peccatis oneratus, nec unquam à te rite fuit peractum Confessionis Sacramentum. Scito, te hoc triginta annorum spatio plus tricies sacrum adiisse tribunal, irritum semper labore, quod uti debueras, dispositus non esses, maxime verò cum serià emendationis voluntate careres. Qua admonitione exterritus filius, ignarus tanti periculi, mox sibi capit consulere. *Collect. Ex. 28. de Conf. Ne expectes, donec ex altero orbe legatus adveniat, qui te de tuo statu edoceat, sed saluari timore temetipsum*

excita, atque in una Confessione singulari cum preparatione suscepta conpunge, quidquid sparsim aliàs doloris & contritionis elicueras, veluti magnum mare, in cuius abyssum universae vitae errata demergantur.

Denique, quid salubrius ad instituenti novam vivendi rationem? quae securior industria inrepide opperendi montis adventum? quae diligentia accuratior, perveniendi in notitiam abditorum scelerum, & solemnè quasi venatu ferre à latibus suis extrahendi? verum à nemine fructus isti percipiuntur, nisi qui res spermet capit experimentum: unde exiit apud eos consolatio, qui praedicto studio fuerunt confessi. Hanc peractam, quae debet vivere, absque cura vel minimum quid repetendi: Noceat hoc scrupulosi conscientijs, & ijs praesertim, qui vix honestati adversantibus multum foete irretiti, si quae inclinatio superesse videtur penitus extincta. Examen conforme sit illi, quale supra particulari praescripsimus. Percurrat memoria statim omnem, stationes, officia, & praeterita vitae functiones, ac simul advertat, quod plures in censum anni venerint, tantò difficilius esse distinctè exprimere numerum errorum; unde necesse erit indicare tempus, frequentiam lapsum, & paulò alius repetere rationes, eo modo, quo supra dictum est. Atque haec sufficienter tranquillandae conscientiae, tametsi Confessio occurrat, sed ipsa etiam postulante necessitate.

SEGNE
CONCORDIES
INSTRUCH
Poenitent
Confessarij
Parochi